

Η Διακήρυξη Της Βαρκελώνης

Τη Διεθνή Μέρα της Γυναίκας το 2019, δηλώνουμε ότι ο Πόλεμος στα Ναρκωτικά είναι ένας πόλεμος στις Γυναίκες που κάνουν Χρήση ναρκωτικών ουσιών.

Ο πόλεμος στα Ναρκωτικά είναι ρατσιστικός, σεξιστικός, ταξικός και ετεροσεξιστικός, και επηρεάζει δυσανάλογα τις έγχρωμες, γυναίκες, τους νέους και τις γυναίκες σε φτωχές κοινότητες.

Ως γυναίκες, τρανς και άτομα που δεν “συμμορφωνόμαστε” με το φύλο που έχουμε επιβιώσει αυτό τον πόλεμο, απορρίπτουμε το ευρύ στίγμα, τη διάκριση και την ποινικοποίηση που αντιμετωπίζουμε στην καθημερινή μας ζωή. Καλούμε για πλήρη μεταρρύθμιση και μεταμόρφωση του παρόντος συστήματος απαγόρευσης. Καλούμε για το τέλος της άγνοιας και της αρνητικής ρητορικής.

Οι θεραπευτικές υπηρεσίες για τα ναρκωτικές είναι φυλετικές, ταξικές, σεξιστικές και ρατσιστικές. Η ‘θεραπεία’ για τα ναρκωτικά από μόνη της βασίζεται σε ψευδείς και απαρχαιωμένες έρευνες και επιτρέπει την ανεξέλεγκτη και μη ρυθμισμένη εξουσία στο άτομο. Εμείς απορρίπτουμε αυτές τις μεθόδους και τις ιδεολογίες που λειτουργούν ως θεμέλια αυτών.

Παγκόσμιες και συστημικές καταπιέσεις καταπατούν τα δικαιώματά μας, ως γυναίκες, τρανς και άτομα που δεν “συμμορφωνόμαστε” με το φύλο που κάνουμε χρήση ναρκωτικών ουσιών και μας τοποθετούμε σε πολλαπλές, δια-συνδεδεμένες, ευάλωτες καταστάσεις, οι οποίες οδηγούν σε πληθώρα βλαβών:

- Ως γυναίκες που κάνουμε χρήση ενέσιμων ουσιών, έχουμε υψηλότερα ποσοστά HIV και Ηπατίτιδας απ’ ότι οι άντρες. Παρόλ’αυτά, δεν εμφανιζόμαστε στα διεθνή δεδομένα και συνεχίζουμε να υφιστάμεθα διακρίσεις και αποκλειόμαστε από κοινωνικές και υπηρεσίες υγείας. Οι λίγες πηγές που έχουμε τείνουν να είναι ανδροκρατούμενες και μη προσβάσιμες καθώς συχνά δεν καλύπτουν τις ανάγκες μας, ενδιαφέροντα ή προσδοκίες μας.
- Επηρεαζόμαστε δυσανάλογα από τη δομική βία και τον κοινωνικό έλεγχο του κράτους (αστυνόμηση, περιορισμένη πρόσβαση σε νομική βοήθεια, εκβιασμοί, μεγάλης διάρκειας ποινές φυλάκισης, βιασμοί, εξώδικοι θάνατοι και κρατικές τιμωρήσεις).
- Η πλειονότητα των γυναικών στις φυλακές έχουν καταδικαστεί για μη βίαια αδικήματα που σχετίζονται με τα ναρκωτικά. Οι έγχρωμες γυναίκες, οι εθνικές μειονότητες, οι μη δυαδικές ή τρανς, και οι άστεγες στοχοθετούνται ιδιαίτερα. Σε πολλές χώρες, αντιμετωπίζουμε κρατήσεις σε αναγκαστικά, μη ρυθμισμένα ‘θεραπευτικά’ κέντρα, συχνά για απροσδιόριστους περιόδους με περιορισμένη ή καθόλου πρόσβαση σε δικαστικές διαδικασίες. Η φυλάκιση σε κλειστά πλαίσια δημιουργεί ένα πλαίσιο με αυξημένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, όπως οι βιασμοί και οι εκβιασμοί.
- Συχνά βιώνουμε ενδημική βία και αποκλεισμό μέσα στις ίδιες τις κοινότητες και οικογένειές μας. Όχι μόνο είμαστε πιο επιρρεπείς σε προσβολές από τους συντρόφους μας αλλά επίσης είναι λιγότερο πιθανό να προσφύγουμε στη δικαιοσύνη και την προστασία.

- Προσβάλλεται η σωματική και φυσική μας ακεραιότητα, η μητρική και οικογενειακή μας ζωή και το οικιακό περιβάλλον. Αντιμετωπίζουμε παραβιάσεις των σεξουαλικών/φυλετικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων υγείας τόσο από την κοινότητα όσο και από το κράτος μέσα από εξαναγκασμένες αποστειρώσεις και τερματισμός εγκυμοσύνης.
- Το στίγμα το οποίο υποθέτει ότι οι γυναίκες που κάνουν χρήση ουσιών δεν μπορούν να φροντίσουν τα παιδιά τους και η παραπληροφόρηση σχετικά με τις επιδράσεις τη χρήσης τροφοδοτούν σκληρές πιέσεις στον τερματισμό της εγκυμοσύνης. Όταν δεν τερματίζουμε την εγκυμοσύνη μας, υπάρχει υψηλή πιθανότητα να χάσουμε την κυριότητα των παιδιών μας.
- Όσοι από εμάς εργαζόμαστε στο σεξ, και κυρίως οι τρανς γυναίκες και οι γυναίκες που ζουν με αναπηρίες έρχονται αντιμέτωποι με ένα απαράδεκτο και σύνθετο πλέγμα στίγματος, διακρίσεις και κοινωνικό αποκλεισμό.

Παρόλο που ζούμε με αυτές και άλλες ποικίλες μορφές καθημερινής βίας, οι Γυναίκες που Αντεπιτίθενται Ενάντια στον Πόλεμο στα Ναρκωτικά είναι επιδέξιες, επιχειρηματικές, δημιουργικές και ισχυρές. Αντεπιτιθόμαστε ενάντια στην απαγόρευση με αλληλεγγύη, κοινή υποστήριξη και ηγεσία, οικοδομώντας δίκτυα από το τοπικό στο παγκόσμιο, από την άμεση δράση στις μακροχρόνιες στρατηγικές ώστε να τελειώσει αυτός ο πόλεμος στις γυναίκες που κάνουν χρήση ναρκωτικών ουσιών. Αγκαλιάζουμε το διατομικό και αντί-κατασταλτικό φεμινισμό που ενσωμάτωσε queer/τρανς συμπεριληπτικές προσεγγίσεις, τη φυλετική δικαιοσύνη και το δικαίωμα της χρήσης ναρκωτικών και την εμπειρία της απόλαυσης. Εργαζόμαστε για να διεκδικήσουμε την σωματική μας κυριότητα, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων μας στο πλήρες φάσμα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής μας υγείας, των υπηρεσιών που θα σέβονται το φύλο, και του δικαιώματος της χρήσης ναρκωτικών. Δε ζητάμε για ελεημοσύνη αλλά για αλληλεγγύη. Απαιτούμε να ζήσουμε με ασφάλεια και ελευθερία.

Η Διακήρυξη είναι μια πρόσκληση να ενωθούν οι γυναίκες σαν εμάς, οι γυναίκες που ζητούν να τεθεί ένα τέλος στον Πόλεμο των Ναρκωτικών και τον αρνητικό αντίκτυπο που αυτός φέρει στις ζωές όλων μας.

Αφήστε μας να δημιουργήσουμε κάποιο πρόβλημα και να ξεκινήσουμε να αλλάζουμε τον κόσμο με και για τις γυναίκες που κάνουν χρήση ουσιών με τα ισχυρά εννοιολογικά όπλα μας στο χέρι.” Elizabeth Ettore

Τα σώματά μας- οι επιλογές μας, τα δικαιώματά μας, οι φωνές μας.